

2017 m. rugpjūčio 10 d. Teisingumo Teismo (penktoji kolegija) sprendimas (Rechtbank Amsterdam (Nyderlandai) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) – Europos arešto orderio, išduoto dėl Sławomir Andrzej Zdziaszek, vykdymas

(Byla C-271/17 PPU) ⁽¹⁾

(Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Prejudicinio sprendimo priėmimo skubos tvarka procedūra — Policijos ir teismų bendradarbiavimas baudžiamosiose bylose — Europos arešto orderis — Pagrindų sprendimas 2002/584/TVR — Perdavimo tarp valstybių narių tvarka — Vykdyto sąlygos — Neprivalomo nevykdymo pagrindai — Pamatiniu sprendimu 2009/299/TVR įterpto 4a straipsnio 1 dalis — Arešto orderis, išduotas siekiant įvykdyti laisvės atėmimo bausmę — Sąvoka „teisminis nagrinėjimas, po kurio [per kurį] priimtas sprendimas“ — Teismo procesas, per kurį pakeičiamos pirmiau paskirtos bausmės — Sprendimas dėl subendrintos bausmės skyrimo — Suinteresuotajam asmeniui asmeniškai nedalyvaujant priimtas sprendimas — Kaltu pripažintas asmuo, asmeniškai nedalyvavęs nei pirmojoje, nei apeliacinėje instancijoje nagrinėjant bylą, kurioje dėl jo priimtas pirminis apkaltinamasis nuosprendis — Asmuo, kurį apeliaciniame procese gynė advokatas — Arešto orderis, kuriame apie tai nepateikta informacijos — Padariniai vykdančiamajai teisminei institucijai)

(2017/C 374/13)

Proceso kalba: nyderlandų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Rechtbank Amsterdam

Šalis pagrindinėje byloje

Sławomir Andrzej Zdziaszek

Rezoliucinė dalis

1. Tokiu atveju, koks nagrinėjamas pagrindinėje byloje, sąvoka „teisminis nagrinėjimas, po kurio [per kurį] priimtas sprendimas“, kaip tai suprantama pagal 2002 m. birželio 13 d. Tarybos pagrindų sprendimo 2002/584/TVR dėl Europos arešto orderio ir perdavimo tarp valstybių narių tvarkos, iš dalies pakeisto 2009 m. vasario 26 d. Tarybos pamatiniu sprendimu 2009/299/TVR, 4a straipsnio 1 dalį, aiškintina kaip apimanti ne tik procesą, kuriame priimtas apeliacinis sprendimas, jeigu tame sprendime, iš naujo išnagrinėjus bylą iš esmės, galutinai nuspręsta dėl atitinkamo asmens kaltės, bet ir tokį vėlesnį procesą, kaip pagrindinėje byloje nagrinėjamas sprendimo dėl subendrintos bausmės skyrimo procesas, per kurį priimtu sprendimu galutinai pakeistas pirmiau paskirtos bausmės dydis, jeigu jį priėmusi institucija šiuo klausimu turėjo tam tikrą diskreciją.
2. Pagrindų sprendimas 2002/584, iš dalies pakeistas Pamatiniu sprendimu 2009/299, aiškintinas taip, kad, jeigu suinteresuotasis asmuo asmeniškai nedalyvavo procese arba atitinkamais atvejais procesuose, reikšminguose taikant šio pagrindų sprendimo 4a straipsnio 1 dalį, ir jeigu nei prie minėto pagrindų sprendimo pridėtoje vienodoje Europos arešto orderio formoje, nei iš išduodančiosios teisminės institucijos pagal to paties iš dalies pakeisto pagrindų sprendimo 15 straipsnio 2 dalį gautoje papildomoje informacijoje nepateikta pakankamai duomenų, kuriais remiantis būtų galima nustatyti, kad susiklostė vienas iš Pagrindų sprendimo 2002/584 4a straipsnio 1 dalies a–d punktuose numatytų atvejų, vykdančioji teisminė institucija gali atsisakyti vykdyti Europos arešto orderį.

Nepaisant to, šiuo iš dalies pakeistu pagrindų sprendimu vykdančiamajai teisminei institucijai neužkertamas kelias atsižvelgti į visas nagrinėjamos bylos aplinkybes, kad įsitikintų, jog per atitinkamą procesą ar procesus buvo užtikrinta suinteresuotojo asmens teisė į gynybą.

⁽¹⁾ OL C 277, 2017 8 21.